

дѣ въ предѣлы-тѣ на Млѣчныя-Плѣть, ако гледамы на него отъ таквазъ точка, коя-то са намѣрва не далечъ отъ центра на този пластъ. Наше-то слънце не занимава абсолютния центръ на този пластъ; ако то дѣйстви-телно са намѣрваше въ него, тогазъ свѣтливия кръгъ на Млѣчныя-Плѣть щѣше да раздѣля небе-то на двѣ равны части. Понеже има една очевидна разность между двѣ-тѣ части на кои-то е раздѣлено небе-то, то по-малка-та часть ще бѣде по-далечъ отъ насъ, и въ нея ный трѣба да търсимъ централна-та точка. Но споредъ измѣренія-та на двама-та Хершелевцы, вижда са, че наше-то слънце лѣжи по-близо къмъ южна-та половина на Млѣчныя-Плѣть отъ колко-то къмъ сѣверна-та; слѣдователно, въ наши-тѣ издирванія върху центра на тяжесть-та ный, трѣба да са ограничимъ съ сѣверна-та половина, по-малка-та отъ двѣ-тѣ части, на кои-то Млѣчныя-Плѣть дѣли небе-то.

Освѣнъ това може да са направи още едно обближеніе. Ако знаяме, че наше-то слънце, въ прѣдполагаемо-то си обыкаленіе около този великъ центръ, описва единъ кръгъ, и ако знаямы плоскость-та на този кръгъ, и посока-та по коя-то слънце-то сега са движе, то линия-та, коя-то е тѣглена въ тѣзи плоскость отъ слънце-то, по посога перпендикулярна къмъ линия-та на слънчово-то движеніе, ще мине прѣзъ центра, около кой-то обыкаля слънце-то, и, слѣдователно, ще сочи право къмъ онуй мѣсто, дѣ-то лѣжи искома-та точка. До сега отъ поменаты-тѣ условія извѣстно е само едно — посока-та на слънчово-то движеніе; но понеже центра на тяжесть-та трѣба да намѣрва нейдѣ на една линия перпендикулярна къмъ тѣзи посока, то ный трѣба да дадемъ на този перпендикуляръ всичкы възможны положенія въ пространство-то, чрѣзъ кое-то той ще опише на небесна-та сфера окръжность-тъ на единъ голѣмъ кръгъ, вхтрѣ въ кой-то трѣба да са заключава центра на тяжесть-та. Всичкы съображенія отъ този родъ, като стѣснявали постепенно кръгъ-тъ на изслѣдванія-та на знаменитыя астрономъ, привели го най-послѣ до една часть на небе-то около съзвѣдіе-то Телець или вхтрѣ въ него.

Тука изслѣдваніе-то пріело вече по-опредѣлена и по-строга научна форма. Собственно-то движеніе на звѣзды-тѣ въ тѣзи часть на небе-то могатъ прѣдварително да са познаятъ поне въ отношеніе къмъ тѣхны-тѣ свойства и посоки. Великыя центръ, вѣроятнo, трѣба да са намѣрва въ предѣлы-тѣ на нѣкой богатъ звѣзденъ купъ. Всичкы-тѣ звѣзды, кои-то съставляватъ този купъ, както и тѣзи, кои-то са намѣрватъ 20° или 30° отъ него, трѣба да са показва, че са движхтъ по сжщо-то направленіе. Звѣзды-тѣ, кои-то сж най-близо до централно-то слънце или централна-та звѣзда, трѣба да са показва, че са движхтъ заедно съ нея съ еднаква скоростъ, и при това тѣй що-то всичкы-тѣ имъ купъ ще са носи нераз-лъчно въ пространство-то.

Като стѣснилъ съ подобны разсжженія предѣлы-тѣ на изслѣдваніе-то, Медлеръ захваналъ свои-тѣ частны издирванія. Между други-тѣ предмѣты, кои-то были изложены на негово-то строго наблюденіе, была и свѣтлива-та звѣзда Алдебаранъ, въ око-то на Телца. Тѣзи звѣзда, като е най-свѣтлива въ тѣзи часть на небе-то и, освѣнъ това, като са намѣрва въ срѣда-та на единъ купъ отъ по-малкы звѣзды, отъ най-напрѣдъ, сѣ-